

[Bodil Koch.]

ning af den uomtvistelige Prisstigning paa alle Livets almindelige Fornødenheder, baa- de hvad Klæder og Madvarer angaar, er det en ringe Hjælp, vi yder de omtalte Kvinder ved at række dem en ekstra Femkrone- seddel om Maanedn. Hvor meget koster ikke i Dag et Par Barnebukser, sammenlig- net med Førkrigstiden, og det bliver endnu mere, naar Værdiforringelsen tages med i Betragtning, hvad Pristallet mig bekendt ikke gør. Ganske vist er Forbedringen for Bidraget til Børn, født uden for Ægteskab, noget større, grundet paa den, som jeg alle- rede har nævnt, helt rimelige Ligestilling mellem Børn, født i og uden for Ægteskab, der her indføres. Men hverken 60 eller 96 Kr. om Aaret er nogen imponerende Sum. Jeg ved nok, at Socialministeren heroverfor vil bemærke, at der er ogsaa noget, der hed- der Hensynet til den Part, der skal betale Bidraget, men dette Hensyn stemmer nu ikke mig til alt for megen Sentimentalitet, saa sandt som det Problem, vi her drøfter, i eminent Grad er den forlattede Kvindes Pro- blem, selv om mange forskellige Variationer gør sig gældende. Jeg vilde derfor have ønsket, at Socialministeren i Samraad med Finansministeren havde set sig i Stand til at strække sig videre, end det er sket; ja, jeg vil endda driste mig til at haabe, at der end- nu kan opnaas en Forbedring paa dette Punkt.

I Forbindelse med Drøftelsen af Nor- malbidragets Størrelse kommer saa Spørgs- maalet om, i hvilket Forhold Byrderne skal fordeles. Der forekommer det mig, det er rigtigt, at man er blevet staaende ved den gældende Brøk: tre Femtedele til Fade- ren og to Femtedele til Moderen, og den bygger jo paa den Realitet, at den mandlige og kvindelige Arbejder ikke har samme Timeløn.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ind- tægtsgrænsen vil jeg bekende, at jeg op- rindelig var af den Mening, at man burde gaa op til Sygekassegrænsen, for Retten til forskudsvis Udbetaling bortfaldt. Men paa dette Punkt har jeg i nogen Grad ladet mig overbevise af Socialministerens Argumenta- tion, saa skønt jeg kunde have ønsket Ind- tægtsgrænsen ikke saa lidt højere, synes den fastsatte Sum mig ikke urimelig. Det er jo rigtigt, at hvis en enlig Moder, der tjener 5 100 Kr. — hvad Realgrænsen jo er, naar de ansatte 4 140 Kr., som det er for en enlig i Kommune-gruppe I og gradueret efter det nye Forholdstal i Folkforsikringsloven, rundes op med den Sum, som maa fradrages den skattepligtige Indkomst —, faar sit

Børnebidrag udbetalt hvert Halvaar af de offentlige Midler, kan det i mange Maader forekomme den Arbejder uretfærdigt, som maaske bor Dør om Dør med hende og har Kone og flere Børn, han maa forsørge af de knapt 7 000 Kr., som efter den sidste Ud- regning i Juli Kvartal 1947 er Gennemsnits- lønnen for en ufaglært Arbejder, samtidig med at han skal yde Skat, for at Samfundet bl. a. kan staa i Forskud med Hensyn til en Forsørger, hvis økonomiske Situation maa siges at være omtrent den samme som hans.

Jeg vil derfor gaa ind for den fore- slaede Indtægtsgrænse, der trods alt rum- mer en følelig Forbedring for den Kvinde, der selv skal tjene til Livets Ophold for sig og sit Barn. Ydermere ophører Retten til forskudsvis Udbetaling ikke med eet Slag og fuldstændigt, naar den foreslaede Ind- tægtsgrænse naas, men ifølge § 194, Stk. 2, i Forsorgsloven reduceres Bidraget ved større Indtægt med 60 pCt. af den over- skydende Indtægt, indtil Bidraget bliver mindre end $\frac{1}{12}$ af Grundbeløbet, saa først bortfalder det helt. For øvrigt rummer det foreliggende Lovforslag ogsaa den For- bedring, at det nugældende Beløb for hvert Barn, som den bidragsberettigede har For- sørgerpligt for, som maa fradrages Ind- tægten før Ansættelsen af Grundbeløbet, nu er forhøjet fra 100 til 200 Kr.

Men som jeg begyndte med at sige, er jeg taknemmelig over, at dette Lovfor- slag er fremsat nu. Jeg synes, det er beun- dringsværdigt, at man i Ministeriet inden for denne Samling har kunnet fuldende det store Arbejde, som Forbedringen af saavel Folkforsikringslovgivningen med Hensyn til Alders- og Invalidrente som det i Dag fremlagte Afsnit af Forsorgsloven forud- sætter. Og selv om jeg har ytret Ønske om yderligere Forbedringer, maa jeg dog ind- rømme, at den halve Snes Millioner, som denne Lov vil kræve i Merudgift, plus Aldersrentelovens 50 Mill. Kr. ikke er nogen ubetydelig Forbedring i vore sociale Ud- gifter, de daarlige Tider taget i Betragtning.

Arbejdet med denne Lov og Overvejel- sen af de Dagliglivets Vilkaar, som den sigter imod, kan imidlertid ikke undgaa at styrke vort Ønske om, at vi maa gaa Tider i Møde, der muliggør langt dyberegaaende Forbedringer af vor Sociallovgivning. Jeg tænker her paa Moderskabsydelse og Børne- rente i Lighed med, hvad man har gennem- ført i Sverige. Disse Tanker staar i Centrum i vort Partis sociale Program, og vi vil bestandig sætte Teltpælene ud i nyt Terræn. Paa samme Maade som de socialdemokra-